Obszar dzielnicy ograniczony ul. Wilgową, Juranda, Łosiową, jej przedłużeniem do rzeki Konopki, rzeką do stadionu LKS Płomień Kuźnica Marianowa, do ul. Zdrowej, ul. Zdrową do ul. Żyznej i ul. Żyzną do granic miasta.

Dźbów była to dawna wieś królewska nad rzeką Konopką, należała do starostwa olsztyńskiego, sąsiadowała z dobrami wójtostwa częstochowskiego, wymieniano ją w źródłach od II połowy XV w. Dzieliła się na część starościńską („Dźbów starościński)" i wójtowską („Dźbów wójtowski"), podział ten przetrwał do początków XIX w. Z 1533 pochodzi wzmianka o wypalaniu węgli drzewnych, co świadczy o prowadzonej w okolicy działalności hutniczej. Mieszkańcy wsi należeli do kościoła parafialnego św. Zygmunta w Częstochowie. Lustracja z 1789 potwierdziła istnienie 47 domostw. W 1827 wieś liczyła 63 domy i 440 mieszkańców. W 1864 powstała gmina Dźbów, w jej skład (w 1900 r.) wchodziły następujące miejscowości: Blachownia (wieś i osiedle), Błaszczyki (folwark), Brzózka, Dźbów (wieś i folwark), Gać, Kijas, Konopiska (wieś i folwark), Kopalnia, Korzonek, Kotara (młyn), Kuźnica Marianowa (folwark i wieś), Malice, Pająk, Pałys, Pila, Trzepizury, Wygoda i Wyrazów. W okresie I wojny światowej przyłączono wsie Aleksandria I–IV oraz Aleksandria II–III (z gminy Rększowice). Należący do ekonomii dóbr rządowych folwark Dźbów w 1867 przekazano na prawach donacji rosyjskiemu generałowi B. Zabłockiemu, po 1918 przeszedł na własność państwa. W Dźbowie i okolicach wcześnie zaczęto eksploatować rudę żelaza, w 1834 działała tu kopalnia „Antoni", pod koniec lat 90. XIX w. wieloszybikowa kopalnia „Maria", w okresie międzywojennym kopalnia Aleksander III, podczas II wojny kopalnia „Karol". W 1954 uruchomiono kopalnię głębinową „Barbara", przy niej powstało górnicze osiedle mieszkaniowe.

W 1818–23, 1833–59 i po 1865 działała w Dźbowie szkoła elementarna; murowany budynek szkolny powstał ze składek mieszkańców pod koniec lat 30. XX w. Ochotnicza Straż Pożarna w Dźbowie powstała w 1924. W 1938 zbudowano pomnik ku czci poległych legionistów.

W Sabinowie, który leży w obszarze dzielnicy Dźbów, w 1930–39 istniał szpital przeciwgruźliczy o 30 łóżkach. Od lat 50. XX w. do przełomu lat 70. i 80. działały w Sabinowie (przy ul. Żyznej) piece prażalnicze (Zakłady Górniczo-Hutnicze „Sabinów") do prażenia rudy żelaza z pobliskich kopalń; po likwidacji kopalń podjęto produkcję konstrukcji stalowych, piece adaptowano do wypalania wapna („Sabinów" SA). Obszar Dźbowa włączony został w obręb Częstochowy w 1977. Samodzielną parafię pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus erygował w 1957 bp Zdzisław Goliński, dwie pozostałe parafie w dzielnicy noszą wezwania św. Kingi Dziewicy (przy ul. Zdrowej) oraz Nawrócenia św. Pawła Apostoła (przy ul. Trzcinowej).

- Obszar dzielnicy
- Skład Rady Dzielnicy
- Radni Miasta Częstochowy z terenu dzielnicy